

چگونه با حالت دستی گیربکس اتوماتیک، کنترل بیشتری بر روی خودرو داشته باشیم؟

بسیاری از خودروهای امروزی از حالت دستی برای گیربکس اتوماتیک بهره می‌برند اما این ویژگی چگونه کار می‌کند و چه مزایا و معایبی دارد؟

به گزارش خبرنگاران گروه زندگی و سرگرمی گزارش خبر، گیربکس‌های اتوماتیک به‌طور کلی عملکردی ساده و قابل فهم دارند و در بیشتر موارد، خطای کمی به همراه دارند. اکثر افراد با تنظیمات رایج روی دسته دنده‌های اتوماتیک، شامل P، R، N و D، آشنایی دارند. همان‌طور که احتمالاً می‌دانید، D به معنای حالت رانندگی، P برای پارک، R برای عقب‌روی و N برای حالت خلاص است.

نحوه عملکرد

با این حال، امروزه بسیاری از دسته‌های دنده اتوماتیک دارای علائم مثبت و منفی نیز هستند که مشابه سایر حالت‌های ذکر شده قابل دسترسی‌اند. این علائم نشان‌دهنده امکان تعویض دستی دنده‌ها به بالا یا پایین است، هرچند ممکن است برای فعال‌سازی این قابلیت نیاز باشد دسته‌دنده را به حالت M یا S (حالت دستی یا اسپرت) منتقل کنید.

نحوه عملکرد این سیستم به این صورت است که با انتخاب حالت دستی و تعویض دنده‌ها توسط راننده، الگوی معمول تعویض دنده‌های گیربکس اتوماتیک نادیده گرفته می‌شود. به عنوان مثال، گیربکس ممکن است در سرعت ۹۶ کیلومتر بر ساعت به‌طور خودکار دنده ششم را انتخاب کند، اما راننده می‌تواند این رفتار را با انتخاب دستی دنده پنجم یا چهارم تغییر دهد.

روش دقیق تعویض دنده به‌صورت دستی در خودروهای اتوماتیک بسته به مدل خودرو متفاوت است، اما این قابلیت به راننده اجازه می‌دهد رفتار یک خودرو با گیربکس دستی را شبیه‌سازی کند و دنده‌ها را بر اساس نیاز بالا یا پایین ببرد. این ویژگی برای افرادی که کنجکاوند تجربه رانندگی با خودروهای دستی را امتحان کنند یا مبتدیانی که در حال یادگیری تعویض دنده هستند، بسیار مفید است.

موقعیت‌های استفاده از حالت دستی گیربکس اتوماتیک

آیا تاکنون سعی کرده‌اید به یک جاده پرتراфик و با سرعت بالا مانند بزرگراه وارد شوید و احساس کرده‌اید که خودرو در دنده انتخاب‌شده بیش از حد کند عمل می‌کند؟ کاهش یک یا دو دنده برای افزایش دور موتور می‌تواند به شما امکان افزایش سریع‌تر سرعت را بدهد، امری که برای رانندگان خودروهای دستی کاملاً طبیعی است. اگرچه اکثر گیربکس‌های اتوماتیک دارای قابلیت معکوس سریع (کاهش دنده با فشار شدید پدال گاز) هستند، فعال‌سازی حالت دستی نیز به شما اجازه می‌دهد دنده را به‌صورت دستی کاهش دهید.

برعکس، ممکن است در حال رانندگی با سرعت مجاز باشید و دور موتور خودرو کمی بالاتر از حد موردنظرتان باشد، به‌طوری‌که خودرو هنوز دنده را بالا نبرده است. رانندگی با دور موتور بالا نه تنها سر و صدای بیشتری ایجاد می‌کند، بلکه می‌تواند مصرف سوخت را نیز افزایش دهد. در این شرایط، استفاده از حالت دستی و تعویض به دنده بالاتر می‌تواند راهی برای صرفه‌جویی در مصرف سوخت باشد.

محدودیت‌های حالت دستی

با وجود امکان تعویض دستی دنده‌ها به بالا یا پایین در حالت دستی، خودرو ممکن است این دنده را به مدت دلخواه شما حفظ نکند. برای مثال، اگر با سرعت کم رانندگی می‌کنید و سعی کنید به دنده‌ای بسیار بالا بروید، گیربکس ممکن است به دنده پایین‌تری بازگردد تا از خاموش شدن یا کندی بیش از حد موتور به دلیل دور پایین جلوگیری کند. این موضوع در حالت معکوس نیز صادق است؛ اگر در دنده‌ای پایین با دور موتور بسیار بالا رانندگی کنید، گیربکس ممکن است به‌طور خودکار دنده را بالا ببرد.

این رفتار در خودروهای دستی رخ نمی‌دهد؛ در این خودروها، انتخاب دنده‌ای بیش از حد بالا منجر به خاموش شدن موتور می‌شود، درحالی‌که انتخاب دنده‌ای بیش از حد پایین باعث برخورد با محدودکننده دور موتور (rev limiter) می‌شود که عادت بدی است و به سرعت به موتور آسیب می‌رساند. تفاوت اصلی اینجاست که رانندگان خودروهای دستی کنترل کامل بر دنده انتخاب‌شده دارند. یکی از مزایای استفاده از حالت دستی در خودروهای اتوماتیک این است که گیربکس معمولاً اجازه نمی‌دهد خودرو خاموش شود که می‌تواند خطرناک باشد. علاوه بر این، فرآیند تعویض دنده ساده‌تر است و نیازی به فشار دادن کلاچ نیست؛ کافی است حالت دستی را فعال کنید و با استفاده از دسته‌دنده دنده‌ها را تعویض کنید.

کمبک: پدال